

Thành Phố Sương

Sau những ngày mưa dài cả tháng,
bây giờ Đà Lạt là Thành Phố Sương!
Người ta thấy những đôi tình nhân
đi bên nhau giống như là du khách...

Họ đi len lách
trong mù sương như đôi chim non.
Thỉnh thoảng họ ghé môi hôn
giống như đôi nai vạch bèo uống nước suối...

Thành phố đó có những con đường mòn trên núi
có những người Thượng mang gùi leo lên dốc sương
có những chiếc lá vương vương
nắng vàng báo hiệu mùa Thu sắp tới...

Thành phố đó tôi đợi
một ngày về từ rất xa xôi.
Tôi nhớ ai đứng hát trên đồi
khi hoa quỳ nở!

Thành phố đó Thành-Phố-Nhớ
Thành-Phố-Thương, Thành Phố của Yêu Đương
nghe trong những bài hát nỉ non
tiếng thì thầm của hai trái tim cùng nhịp đập!

Tôi muốn hôn cùng khắp
những nhánh thông sà che mái ngói nâu
che những con chim bồ câu
che những mùa Thu heo may gió Bắc...

*Thành phố đó có một người xóa tóc
đợi chờ một người tóc hóa mây bay...
đợi chờ một người tóc hoa mây bay
đợi chờ một người tóc hóa mây bay...*

Trần Văn Lê